

ŽIVOTOPIS – JINDŘIŠKA ŠVAJDOVÁ

Paní Švajdová se narodila 17. prosince 1939 v Lužicích u Hodonína, jako jedináček. Tatínek pracoval jako dělník a maminka byla švadlena. Své dětství prožila velmi pěkně. Chodila do Základní školy v Lužicích a v polovině 3. třídy se odstěhovali do Zlína na Zálešnou. Vychodila Základní školu a poté podala přihlášku na střední školu pedagogickou v Kroměříži, kam se dostala a studovala 4 roky. Podmínkou bylo hrát na nějaký hudební nástroj a Paní Švajdová hrála na housle, které zdědila po strýčkovi. Mají velice zajímavou minulost, proto k nim má velmi hluboký vztah.

Když Paní Švajdová vystudovala školu, dostala umístěnku do Dolních Bojanovic, kde jí byla přidělena 4. třída. Dolní Bojanovice byla vesnice velice nábožensky založená. A pokud někdo něco řekl proti náboženství, tak se stalo dokonce i to, že vyhnali učitele z dědiny. No a z Bojanovic šla učit do Březnice, zde učila 33 let. Paní Švajdová nikdy nepřemýšlela o vyšším postavení ve školství. Bavilo ji učit děti a spíše měla zájem o výtvarnou sféru.

S manželem se potkala na praxi s pionýrským táborem. Pracoval tam v kuchyni, a místo aby „Naléval omáčku na knedlíky“, tak se díval na ni. Jejich přátelství později přerostlo v manželství. Mají jednoho syna Petra. Dále má vnuky Michala, Petra, Davida, Filipa a vnučku Báru. Ráda chodí do přírody a vzpomíná na to, že když učila, tak tělocvik a prvouka se vyučovali venku. Také má ráda aranžování, malování, zahradničení, sběratelství a jednu dobu i vyšívala.

V roce 1968 došlo i k takovým situacím, že v roce 1968 se museli schovávat písemnosti pod uhlí. Za komunistického režimu museli chodit na každou schůzi, nutili je říkat fráze, které četli z brožur. Museli dělat to, co nechtěli.

Sama Paní Švajdová říká, že měla pěkný život. Děkuje za dar, že umí malovat a dokáže pochopit a cítit se do lidí. Nemá ráda, když někdo trpí nebo když se někdo hádá. Hledá cestičku jak lidem pomoci, nebo poradit, jak by se měli chovat. Její dědeček jí říkával „Nestarej se o to“ ale jí to nedá. Z vlastních slov Paní Švajdové „Co začnu, to musím dokončit“. To je pravidlo mého života.